

Poelpraat

Jaargang 46, nummer 4, september 2024

*Nieuwe takken van watersport bij WVA
lees meer op blz 21 en 24*

**De Poelpraat is een uitgave van Watersport Vereniging Aalsmeer
jaargang 46 nummer 4, september 2024**

Uiterweg 155
1431 AD Aalsmeer
tel: 0297 – 32 11 33

IBAN: NL98RABO0386210969
e-mail: info@wvaalsmeer.nl
website: www.wvaalsmeer.nl

Onze vereniging is aangesloten bij het
Watersportverbond en Vereniging Combi Amsterdam.

Inhoud

Inhoud	1
Van de redactie	2
Van de stuurtafel	2
Wij verwelkomen	3
Klaverjassen	4
Aankondigingen	5
In memoriam	6
Van de havenmeester	8
Van de bar en evenementen	10
Wist u dat	10
Jeugdpraat	11
Wisten jullie dat	11
Abe ontmoet kopstukken	12
De levende have(n)	14
Leden ontmoeten leden	16
Bootnamen	17
Historie aan de Westeinder,	18
Snowball	19
Laatste WAW 2024	20
Workshop kajakvaren: gewoon doen!	21
Crea-middagen in het clubhuis	22
Motorboottocht	23
Sloeproeien, pure "Poelkracht"	24
NSR 2024 De poelracer kiest het ruime sop!	26
Sloepentocht 2024	28
Saga tocht naar Vinkeveen	29
NK Drakenklasse 2024	31
Colofon	32

WAW, zie pagina 20

Van de redactie

Abe van der Werff

Varen is ook verlangen. Verlangen naar een mooi windje, een beetje zon, naar de horizon willen varen.

In de winter verlang ik naar een hogere temperatuur en langere dagen, in het voorjaar dat de boot maar gauw te water wordt gelaten, in de zomer dat die regenperiode nu eindelijk eens afgelopen moet zijn en in de herfst dat we van deze mooie tijd eigenlijk veel meer kunnen genieten. Zo zijn we bij het 'nu' aangekomen en ik zie in de haven veel blije gezichten. Heb je al gemerkt dat WIFI beter is geworden? Een detail lijkt het maar is best belangrijk. We houden het graag positief.

Dat positieve is ook vaak de indruk bij nieuwe leden die blij verrast zien hoe schoon de haven is met ook al die goed onderhouden schepen. En er lopen hier aansprekbare watersporters rond, zei een van die nieuwe leden mij onlangs, bijna verbaasd. Sociaal contact is een groot goed en dat koesteren we dan ook in onze haven.

De redactie waardeert de kopij die leden trouw aan ons sturen. Hieruit blijkt maar weer eens hoe betrokken ook zij zijn bij het welvaren van onze Vereniging. Kan het beter? Altijd wel. Zet je schroom aan de kant en schrijf eens over jouw persoonlijke ervaring. Wij staan er graag voor open.

Van de stuurtafel

Femke van Hoven, penningmeester

Lieve leden, deze keer is het aan de penningmeester om jullie te vertellen waar we als bestuur mee bezig zijn. We hebben nog geen voorzitter, en we proberen de taken die daar bij horen zo veel mogelijk te rouleren. Vandaar dat ik de eer heb om deze keer een stuk voor de Poelpraat te schrijven.

Voordat ik in ga op alle mooie dingen die gebeuren in onze haven, wil ik eerst stil staan bij het overlijden van Annie Tros. We hebben helaas vaker dat een van onze leden komt te overlijden, maar Annie stond nog midden in het verenigingsleven en was een belangrijk lid van onze barcommissie. Het verlies heeft ons erg geraakt, en ons medeleven gaat uit naar Ron. Veel sterkte, Ron.

En helaas ook het verdrietige bericht dat Tette Hofstra, donateur van de WVA en accordeonist van het havenkoor, is overleden. Tette was een drijvende kracht in het koor en zal zeker gemist worden!

En na zo'n bericht is het natuurlijk lastig om over te gaan tot de orde van de dag, maar ik ga toch proberen jullie mee te nemen in de wereld van het bestuur. En ik doe dat met mijn pet als Penningmeester. Ik zal jullie niet vervelen met allerlei cijfertjes (alhoewel dat natuurlijk super interessant is!!!), maar alles wat er gebeurt in de haven vertaalt zich naar geld. Dus... follow the money 😊

Vloot. In de vorige Poelpraat heeft Robin al aangegeven druk bezig te zijn met het onderhoud van onze vloot. Bij veel boten zijn er boutjes, moertjes, stagen, zeilen en dekten vervangen. Er is een roeisloep aangekocht, waar al goed gebruik van is gemaakt! En op het moment dat ik dit schrijf ligt de Doerak op de kant voor onderhoud. Dat Robin en veel leden hier vrijwillig tijd in steken drukt natuurlijk de kosten, dus dit is

niet eens zo'n hele dure activiteit. En geweldig dat de leden hier enthousiast hun tijd in stoppen.

Haven. Ook het onderhoud van de haven en havengebouwen kost geld. Tot nu toe is daar net zoveel aan uitgegeven als aan het onderhoud van de vloot. Ik verwacht wel dat we nog wat grote uitgaven gaan krijgen met het onderhoud van de kranen en de onderhoudswerkzaamheden aan het leidingwerk. Maar ook hier worden de kosten flink laag gehouden door de inzet van onze Technische Haven Commissie.

Cashloze haven. Een aantal van jullie hebben het al gemerkt dat je kan pinnen bij de (vervangende) havenmeester. We maken sinds kort gebruik van een nieuwe module van de Rabobank, waarbij Douwe zijn mobiele telefoon als pinterminal kan gebruiken. We willen liever geen cash meer, dus je kan nu bij Douwe pinnen om douchemuntjes en wasmunten te kopen! Ook als een boot uit het water moet, buiten de reguliere hijsdagen, moet dat meteen worden afgerekend bij Douwe. De tarieven hiervoor zijn te vinden op onze website.

Energierkening. Een van mijn grootste zorgen is de energierekening. We hebben gelukkig zonnepanelen die een groot gedeelte van de kosten dekken. En dan ga ik toch wat cijfers gebruiken: we betalen op jaarbasis €24.000. Ongeveer €5000 wordt doorbelast aan leden met een ligplaats met elektra. Dus dat betekent dat €19.000 door ons gezamenlijk betaald moet worden. En dat is een fors bedrag. Als bestuur, samen met onze havenmeester, zijn we hard aan het nadenken hoe we de kosten kunnen drukken.

Overige. En dan toch een paar zaken die zich niet vertalen naar geld, maar desalniettemin erg belangrijk voor de haven zijn. Allereerst hebben velen van jullie gemerkt dat het havengebouw een tijd lang 's avonds dicht was. We hebben helaas te maken gehad met een zwerver die erg genoten heeft van zijn mooie slaapplek. Om ervoor te zorgen dat hij geen toegang meer kreeg, heeft het bestuur de havenmeester verzocht om het pand 's avonds te sluiten. Onze excuses voor de vervelende situaties die dat heeft veroorzaakt, vooral als je erg nodig moest en zonder tag voor de deur stond. Maar we zijn ook blij dat iedereen er begrip voor heeft gehad. De noodzaak voor het sluiten lijkt er niet meer te zijn, dus het pand is inmiddels weer open!

Verder is het nog belangrijk te melden dat de Secretaris bezig is om de reglementen in een fris jasje te steken, samen met de TRC (Tijdelijke Reglementen Commissie). Een taaie en lastige klus!

En dan wil ik afsluiten met iedereen te bedanken die zich de afgelopen tijd heeft ingezet voor onze mooie haven! En ik roep iedereen op vooral actief te blijven in het najaar en de winter met alle klussen die nog voor ons liggen.

Wij verwelkomen

Bestuur

Riet Streefkerk is al een tijdje op de haven te vinden, omdat ze samen met dochter en schoonzoon, familie Klaassen, motorboot Simmer bezitten. Ze heeft al eens geholpen met klussen op de haven en nu dus als lid.

Livius Lageweg uit Nieuw Vennep is magazijnmedewerker en kent onze Watersportvereniging ook al. Hij staat op de wachtlijst voor zijn Bayliner van 10 meter.

Pamela van der Aa woont met haar puberzoon Joshua in Hoofddorp en heeft een sloep van bijna 5 meter. Haar hobby?: Varen!

Xandra Spijker woont met haar partner Nicolas in Amsterdam. Zij verbleven met enige regelmaat als passant hier en zochten (en vonden!) een veilige plek (D7) voor hun Crescent Allure 21 sloep. Xandra zwemt het hele jaar in openwater en is lid van Windsurf-Sub-& Zwemvereniging Gaasperplas, dus bekend met de positieve saamhorigheid die een vereniging met zich meebrengt.

Omdat **John van Gelder** ons afgelopen jaar is overleden, wilde zijn vrouw **Loes** toch erg graag een lidmaatschap op haar naam, omdat ze de vereniging een warm hart toedraagt. En wij haar!

Martien van den Berg is bloemenexporteur en woont in Hoofddorp samen met zijn vriendin Shirley. Hij bezit een aluminium Jon en ligt daarmee langs zij op Schelp 25.

Zijn zoon **Bowdy van den Berg** is automonteur en heeft, net als zijn vader, een aluminium Jon die een plekje kreeg in de Sloot.

Rob Stok is gepensioneerd, is samen met Mary Louise (Loes) verhuisd van Lemmer naar Rijswijk. Hun schoondochter is de dochter van Fred en Corry Neve en de familie is jarenlang bekend op de haven. Voor hun Weco Sloep kregen ze plekje G15 toegewezen van Douwe.

Yolanda van den Brink-Schotman is ook al bekend met onze jachthaven en tevens lid van WV Nieuwe Meer. Ze helpt al 10 jaar mee als vrijwilliger wedstrijdorganisatie. Yolanda woont in Hillegom, houdt van zeilen en wandelen, is sportdocent senioren van beroep en bezit geen boot.

Wij heten hen van harte welkom en hopen dat zij zich snel thuis zullen voelen bij onze watersportvereniging.

PS **Leo Senft** (90+) is van korte duur lid geweest en had een rubberbootje in de sloot. Helaas liet zijn gezondheid het niet toe, is het bootje verkocht en het lidmaatschap opgezegd. Hij kwam regelmatig even op kantoor om een praatje te maken en nam dan altijd wat lekkers mee.

Klaverjassen

Marry van der Laag

Elke 3^e maandag van de maand, vanaf oktober

WVA klaverjassen

Aanvang 19:30 uur.

Kosten €4,= per keer

SLUITING SEIZOEN

ZATERDAG 5 OKTOBER

16:00 Vlag strijken

18:00 Maaltijd

ZELFWERKDAG

ZATERDAG 16 NOVEMBER

ALGEMENE LEDENVERGADERING

ZATERDAG 30 NOVEMBER

Meer informatie op de website.

Navigeer naar

**“activiteiten-jaar agenda” en dan
naar de betreffende activiteit”**

Bij het ouder worden

*Voortdurend blijft hij groeien
Die droeve stille stoet
Van hen die je in dit leven
Voor altijd missen moet*

In memoriam
Annie Tros Stiphout
10-8-1954 / 29-7-2024

Op 29 juli is ons koor een gewaardeerd lid ontvallen op bijna 70 jarige leeftijd. Annie tobde al vele jaren met haar gezondheid, maar wist van geen wijken. Daarnaast zat het in haar familie ook niet bepaald mee. Moest kort achter elkaar haar ouders missen en had ook zorg voor haar echtgenoot Ron. Optimistisch als zij was trotseerde ze de vele bezoeken aan het ziekenhuis en aan de opvolgende behandelingen. Voor de WVA en voor de Poelzangers was zij steun en toeverlaat bij organisatie van evenementen. De bovenstaande foto, slecht 5 maanden voor haar overlijden gemaakt, toont haar inzet bij het etentje van het 18 jarig bestaan van ons koor. Wij, de Poelzangers bestaan uit meest oudere leden. Hoewel 70 jaar nog niet oud is, blijft de droeve stille stoet groeien met hen, die je voor altijd missen moet.

In memoriam
Tette Hofstra
7-11-1948 / 22-8-2024

Op de avond van de 22ste Augustus 2024 kregen wij het ontstellende bericht dat Tette die middag volkomen onverwacht is overleden aan een hartstilstand. Een fijn medemens is heengegaan. Echtgenoot van Ria, vader en schoonvader van 2 zonen en 2 schoondochters en 2 of inmiddels al 3 kleinkinderen. Er ging een schok door de zanggroep; het WVA havenkoor "de POELZANGERS". Tette was zijn eigen stimulator en wist altijd weer het koor te enthousiasmeren voor verandering. Verandering in liedjes, verandering in repertoire voor optredens, verandering van het koor; van shantymusiek tot havenkoor. Tette was al vanaf het begin van de kooropricting (2006) een gewaardeerd lid, die zijn bijdrage al gauw heeft uitgebreid als muzikant met de trekzak, daarna met de accordeon. Het bespelen van de trekzak was bepaald niet gemakkelijk. Hij was onderdeel van de koorcommissie en van de muzikantengroep, die (behoudens vakanties) elke week op woensdagochtend oefenden in de WVA ledenzaal. Een taak, die hij met andere muzikanten zeer serieus nam. Een medemens met belangstelling voor anderen, maar met het hart op de tong. Een man naar mijn hart.

Namens het Havenkoor, Cor Platvoet

Van de havenmeester

Douwe Slot

Het zomerseizoen loopt ten einde

Het is alweer bijna het einde van het zomerseizoen. Deze begon nat, maar lijkt al met al met een bovengemiddeld aantal zonuren te eindigen. Ook heeft het flink gespoekt in Aalsmeer met harde wind, onweer, regen en hagelstenen van flink formaat. Vooral de oudere raampjes van buiskappen en dektenten moesten het hierdoor ontgelden. Met een aantal zeer hete dagen is het een seizoen van extremen.

Winterberging schepen

De planning is gemaakt voor de winterberging op de wal en het hellingteam is zich al aan het warmlopen. Winterberging kan op de wal en in het water. Vergeet niet door te geven of uw schip bij ons in het water blijft liggen deze winter. Eigenlijk moest dit al voor 1 september.

Vrijwilligerswerk in het zomerseizoen

Zoals jullie weten is er begonnen met de kluszaterdag dit seizoen. Er zijn veel leden komen klussen waarvoor hartelijk dank.

De werkschuit "Willem" is van top tot teen onder handen genomen.

Er is een mooi begin gemaakt met de renovatie van de elektra's. Je weet wel, de blauwe paaltjes naast je schip. Een flinke klus, want het zijn ruim 90 stuks.

De romp van het startschip genaamd "Poelstart" is kaal gehaald, ontroest en geschilderd. Dit heeft vele blaren gekost want we spreken gauw over 40 m² roest, plamuur, taaie verf en oude teer. Maar vele handen maken licht werk. Zo heeft de technische commissie meer tijd voor andere projecten.

Renovatie zwenk kraan

De zwenk kraan op het schelpenland wordt gerenoveerd. We plannen het zo in dat het niet in de weg zit met wedstrijden. Na de renovatie krijgt iedereen die de kraan weer voor het eerst gebruikt een instructie met documentatie.

De technische commissie

De technische commissie begint 9 september. Het team breidt zich uit met drie nieuwe leden: Rene Eijgenhuijsen, Rob Stok en Kees van der Sar. Welkom aan boord heren. En we zoeken altijd nog meer leden.

Ri&E

We zijn begonnen met het updaten van de Ri&E. Dit staat voor risico-inventarisatie en -evaluatie. Dit gaat over de veiligheid op de haven, simpel gezegd "het in kaart brengen en verkleinen van de risico's met de best passende middelen". We worden bijgestaan door twee toppers op dit gebied: Martin van der Leer en Kees van der Sar. Mocht u nog ideeën hebben om onze haven veiliger te maken, dan horen we dit graag via een mailtje naar havenmeester@wvaalsmeer.nl.

Einde van de doordrukbonnetjes

We hebben een nieuw betaalsysteem voor de havenmeesters. U en passanten kunnen nu betalen via de telefoon van de havenmeester. Dit kan met uw betaalpas of telefoon, net zoals een pinterminal. De bon ontvangt u digitaal of, mocht u dit liever willen, een geprinte versie.

Vervangend havenmeester, misschien wel wat voor jou?

Het zal sommigen niet ontgaan zijn dat er dagen waren dit zomerseizoen dat er geen havenmeester was. Dit kan gebeuren, maar met meer vrijwillige havenmeesters om mij te vervangen zal dit minder vaak voorkomen. Voordat het nieuwe zomerseizoen begint, is er een workshop voor havenmeesters met EHBO-training en een uitleg van alles wat je moet weten als vervangend havenmeester. Neem contact op met mij als je ons team wilt versterken. Wat ook makkelijk is, is dat op de site van WV Aalsmeer iedere havenmeester zich kan inschrijven op nog openstaande dagen.

Dan rest mij nog te zeggen dat ik iedereen hoop te zien bij de afsluiting van het seizoen op 5 oktober. Behouden vaart en tot snel.

PS. Vergeet niet 16 November in je agenda te zetten, dan is er weer een zelfwerkdag en we hopen natuurlijk weer op net zoveel vrijwilligers als de vorige keer.

Van de bar en evenementen

Mariëlle Lok

De zomervakanties zijn bijna ten einde, alles start langzaam op en ook in de haven zie ik weer meer boten liggen dan een paar weken terug. Ik hoop dat iedereen genoten heeft en het goed gehad heeft. De laatste weken zullen waarschijnlijk weer wat meer reuring op de haven en in de bar geven nu iedereen weer in de haven ligt.

Vanuit de barcommissie was daar begin augustus het zeer verdrietige nieuws van het overlijden van Annie Tros. Eén van de drie zeer bekende gezichten van de bar de afgelopen periode maar van veel mensen natuurlijk ook al jaren op de haven. Het was heel goed te zien dat we met zoveel mensen van de haven rondom Ron konden zitten (en staan, zo druk was het) om bij het afscheid van Annie te zijn. Annie was geliefd, dat was duidelijk!

Ron, Ingrid, veel vrijwilligers en de ingevulde bardiensten zullen er voorlopig voor zorgen dat de boel draaiende blijft maar dat zal heel dubbel zijn.

De mensen die we dachten als vervanging voor de barcommissie te krijgen, zagen er toch van af vanwege een aantal onderbouwende redenen. Met de barcommissie en mijn persoontje is een goed gesprek geweest. En natuurlijk vinden we het heel jammer, we snappen het wel. Betekent dus dat we weer gaan zoeken naar mensen die de barcommissie kunnen gaan vervangen. Ze hadden toegezegd dit een periode te doen en dan het stokje weer te willen overdragen zodra alles weer op orde was en liep. Nu, dat het goed loopt is een feit en nu dan dus nog die enthousiaste mensen die dat stokje willen aanpakken. Natuurlijk is er altijd hulp of een extra handje om de boel in de vingers te krijgen, dus mocht u het leuk vinden om de bar draaiende te houden dan graag een reactie bij de barcommissie of mijn persoontje.

Ik wens u nog een mooie nazomer!

Wist u dat ...

- in het clubhuis alleen nog met PIN betaald kan worden? *(kinderen voor een ijsje uitgezonderd)*
- en u een eigen koffiebekker moet meenemen, omdat wegwerpbekers niet meer toegestaan zijn.
- en u geen gebruik mag maken van glazen en bekens op de planken!

Jeugdpraat

Linda Keijzers

En dan is de zomer alweer voorbij. Helaas is er door mij zelf dit jaar bar weinig gevaren. Aanvankelijk door het matige weer in het voorjaar. Vervolgens door een waanzinnig mooie reis naar Noorwegen. Gevolgd door een aantal werkweekenden.

Gelukkig heeft de jeugd in het voorjaar wel een aantal maal de zeilen gehesen en zullen ze dit de komende weekenden nog een paar keer doen. Dit clubje zeilers wordt echter ook ouder en gaat mogelijk een keer "uitvliegen", dus hoe hiermee verder?

Graag zou ik van jullie als leden, ouders of opa's en oma's willen weten wat er nodig is om de jeugd opnieuw te verenigen. Zijn dat zeillessen? Wedstrijdtraining? Of andere activiteiten?

Wil je meedenken over de jeugd? Input mag naar: jeugd@wvaalsmeer.nl

Wisten jullie dat ...

onze vereniging naast één- en tweemans jeugdboten ook kano's en sup's heeft, die tegen een kleine vergoeding gebruikt kunnen worden door leden?

Ook voor niet-zeilende jeugd is er dus iets aan watersport te doen.

Lees meer op www.wvaalsmeer.nl/onzevloot

Foto 2010, sportpas zeilen

Abe ontmoet Kopstukken

Abe van der Werff

Ze is pas sinds november 2023 bestuurslid/secretaris van de WVA, Yvette Eshuis (1969). Hoe leuk zo'n bestuursfunctie ook is, het is af en toe gewoon even aanpopen. Dat is haar eerste conclusie. De tweede: hartstikke fijn om zo deel te nemen aan het functioneren van onze vereniging.

Yvette is niet van jongs af aan als watersporter opgegroeid. Dennis, haar man, had een tijdlang een eigen boot maar weer verkocht. Yvette voer wel eens mee op een botter op het IJsselmeer. Zo te oordelen geen echte zeerobben dus. Maar toch, veel later toen zij en Dennis elkaar nog eens diep in de ogen keken, drong zich een prangende vraag op: zou een sloepje toch niet erg leuk zijn? Zo is het begonnen en dat is nog niet zo heel lang geleden. Eerst een sloep gekocht, een 4 Family met 30 PK motor, toen uitgezien naar een aantrekkelijke ligplaats. Gezocht rondom Haarlem totdat ze bij toeval de WVA ontdekten - ze reden op een zonnige dag gewoon eens wat op de Uiterweg. Hoe gaat het dan verder? Dan maak je contact in een gezellig eerste gesprekje met Miranda Breur en merk je wat een aardige mensen in deze haven rondlopen. Kort daarna ballotage door bestuursvoorzitter Wim Davelaar. Het was 2021; het sloepje kreeg een voorlopige ligplaats nabij het clubhuis. Twee jaar later was ze bestuurslid.

De sloep bleek intussen een succes en maakte van Yvette en Dennis echte watersporters. Watersporters willen na een tijdje vaak een net iets ruimere boot. Dennis onderzoekt nu of een RIB ook past in het gezinsbudget.

Door lid te worden van een vereniging zal ook het sociale contact een aantrekkelijke kant zijn, overwoog Yvette toen ze zich bij de WVA aanmeldde. Precies dat gevoel kreeg ze eigenlijk meteen bij onze vereniging. Maar ze realiseerde zich ook dat dit alleen maar kan door de inspanning van velen. Daarom was ze ook actief geweest voor de honkbalclub van haar kinderen, als bestuurslid. Het besturen van een vereniging vindt ze uitdagend, ze noemt zichzelf een echt verenigingsmens en kan er met veel plezier over praten.

Heel bewust streeft Yvette naar een actief en als het even kan ook spannend leven. Twaalf jaar lang was ze als onderofficier werkzaam op de luchtmachtbasis Soesterberg. Ze maakte de groep Amerikaanse militairen net niet meer mee die hun F15-Eagles tot 1996 in Soesterberg hadden gestationeerd. Een Amerikaans kamp aan de ene kant en op afstand er tegenover de Nederlanders. In 2018 kwamen daar twee oude Nederlandse Starfighters op een sokkel te staan. Zo markeerden ze de ingang van het nieuwe Nationaal Militair Museum. Ze maakten tegelijk duidelijk dat een bepaalde periode voorbij was: geen Amerikanen meer en nieuwe F16 straaljagers voor Nederlandse piloten. Yvette was er tot 2000 assistent luchtverkeersleiding. Een levendige en afwisselende baan. Hoewel het normale werk in de verkeerstoren plaats vond werkte ze bovendien mee aan de voorbereiding van oefeningen en voerde ze administratieve taken uit. Nachtvliegen stelt in dit geheel weer zijn eigen eisen. Slapen in de verkeerstoren op een brits in een hoekje hoorde er dan ook bij. Toen ze eenmaal twee kinderen had werd ze gewaar dat de zorg voor hen lastig te combineren viel met haar inspannende taak voor de luchtverkeersleiding. Dat werk kan je immers niet een beetje minder doen. Dus beëindigde ze haar militaire loopbaan. Er brak een nieuwe periode in haar leven aan.

Zeven jaar verder en ze aanvaardde weer een parttime baan. Net als Dennis ging ze bij Holland Casino werken, ze houdt van spelletjes, was in de grote zaal croupier maar na enige tijd concentreerde ze zich toch liever op administratieve en organiserende taken.

Hoe kijkt Yvette inmiddels naar haar bestuurswerk voor de WVA? Ze praat er met

enthousiasme over maar bij de vraag hoe ze werd ingewerkt, bleef ze even stil. Omdat een vereniging een geheel is van wat de leden doen en laten, bekende ze dat haar start wel even lastig was geweest. Daar kwam bij dat de zeer ervaren bestuurders Jaap Seeleman (penningmeester), Wim Davelaar (voorzitter) en Dick van der Meyden (secretaris) zojuist afscheid hadden genomen. Met hun vertrek viel opeens veel makkelijk toegankelijke kennis uit. Die eerste periode had uiteindelijk als voordeel dat ze snel leerde hoe de zaken in elkaar steken. En het bestuur, nog even zonder voorzitter, was in ieder geval als nieuw samengestelde groep fris van start gegaan. Haar voorganger was al begonnen met de actualisering van de statuten. De nieuwe wet 'bestuur en toezicht rechtspersonen' (WBTR) stelt namelijk duidelijke voorwaarden waaraan ook de WVA moet voldoen. Samen met onder meer de oud-bestuursleden Wim Davelaar en Herman van der Meyden spant zij zich nu in de statuten verder aan te passen, zeg maar méér van deze tijd te maken.

We kijken tenslotte samen wat vooruit en betrekken hierbij de zorg voor het milieu. Die zorg heeft veel kanten, één ervan betreft de reinheid van het water waarin we varen. Een poging meer leden te bewegen blauwe diesel te laten tanken vanwege minder schadelijke uitlaatgassen, leek niet meteen een succes. Bij het tankstation van jachthaven Stenhuis merkt men echter wel dat er wat meer van onze leden op blauwe diesel zijn overgegaan. Dat is mooi!

Een andere kant van schoon water was de actie om toiletwater niet zo maar uit te spoelen. Dat was al drie jaar geleden. Op dit gebied zijn er interessante technische vernieuwingen gaande maar die zijn nu nog niet commercieel beschikbaar. Een opzet om over dit onderwerp

opvallend aandacht te trekken mislukte uiteindelijk door een algemeen gebrek aan inspanning. Yvette en uw verslaggever zijn nu van plan dit onderwerp nieuw leven in te blazen, zo mogelijk opnieuw samen met het Watersportverbond, Rijkswaterstaat, het waterschap en de gemeente. Als dit goed gaat hoort u er vanzelf veel meer over. Dat zullen óók jonge mensen kunnen doen want vergeleken met de meeste oudere watersporters zijn zij duidelijk ontvankelijker voor milieuproblemen. En juist deze leeftijdscategorie heeft de WVA hard nodig.

De levende have(n)

Joke Duivestein (duif@verberk.net)

Eind juni werd het opeens spannend in de haven.

Vanaf haar woonboot had Jacqueline goed zicht op de boten bij de H-steiger.

Dagelijks zaten er meerdere kauwen boven in de mast van een zeilboot. Maar vandaag was het anders.

Aan de punt van de mast hing een kauw in een wel heel vreemde positie. Het dier fladderde wat hij kon om los te komen.

Snel lichtte zij havenmeester Douwe in.

Hier bleek extra hulp nodig. De dierenambulance werd snel gebeld.

Ondertussen werd de zeilboot naar de kraan gesleept.

De vogel fladderde ondertussen gespietst in de onbereikbare top.

De dierenambulance had direct om assistentie van de brandweer gevraagd.

Met een ladderwagen kwamen zij het haverterrein op.

Kijk, dat schoot lekker op!

Al snel ging de ladder omhoog, met in de mand een brandweerman en een medewerker van de dierenambulance.

Zij konden gelukkig de arme vogel losmaken van de marifoonantenne.

De vleugel was geheel doorboord.

Snel werd het dier in een vervoersbox

geplaatst.

De onfortuinlijke kauw werd meegenomen om weer rustig de vleugel te laten genezen. En uiteraard wachtte hem een heerlijk bakje voer. Dat had hij wel verdiend!

Geweldig dat de brandweer en de dierenambulance samen in actie kwamen voor deze onfortuinlijke vogel.

De eigenaar van de zeilboot heeft gelijk actie ondernomen om een nieuwe bescherming op de antenne te plaatsten. Onlangs had de top een brug geraakt, en was dit opeens belangrijke dopje er af geschoten. Tja, het zijn de kleine dingen die het doen.....

Maar gelukkig is er wat lager ook van alles te zien.

Zo zijn de groene kikkers nog steeds actief. Je hoort ze dan wel niet meer, maar deze amfibieën hebben het nog hartstikke druk! Sommige jonge kikkers verlaten nu het water. Het is tijd om een leuk plekje op het land te vinden. Maar de meeste dieren geven er de voorkeur aan om in het water te blijven.

Zij zoeken naar een mooi, rustig plekje.

Omdat het koudbloedige dieren zijn, worden ze steeds trager als de

omgevingstemperatuur lager wordt. Hun lichaamstemperatuur hangt daarvan af. In oktober start daarom de winterslaap. Als de temperatuur zakt, wordt het dier heel koud en ademt nog nauwelijks. Het zuurstof wordt heel vernuftig door de huid opgenomen. De hartslag is traag. Heel langzaam stroomt het bloed door zijn lijfje. Zo gebruikt de kikker weinig voedsel en redt hij het met de opgebouwde voedselreserves. Want de winter is lang: meestal tot maart/april.

Maar dan wordt hij fris en fruitig weer wakker. Tijd voor nieuwe avonturen! Waar is die leuke kikkerman – of vrouw?

Heb je deze amfibieën in de tuinvijver, zorg er dan in de winter voor dat de vijver nooit helemaal afgesloten is door ijs. Zo is het water namelijk afgesloten van de buitenlucht. Er kan geen zuurstof bij en de giftige gassen kunnen er niet uit. Omdat de kikkers geen lucht kunnen happen, sterven ze. Nadat het ijs verdwenen is, zie je dan dode kikkers drijven.

Een wak kan deze sterfte voorkomen. Zet daar maar een flinke bos riet in. Natuurlijk is een luchtpomp ook een oplossing.

En wees maar blij als zo'n kikker jouw pad kruist!

Al in de Oudheid stonden deze dieren bekend als geluksbrengers.

De oude Egyptenaren dachten dat de kikkers ontstonden in de modder en dus het geheim van het leven kenden.

De god van de geboorte Heket had een kikkerhoofd.

Waarschijnlijk was dit, omdat de zittende houding van de kikker erg veel lijkt op de houding van de foetus in de baarmoeder. De verschijning van jonge kikkers in de Nijl ieder voorjaar, werd dan ook gezien als de terugkeer van de vruchtbaarheid voor het land en de natuur.

En kijk ook eens naar onze sprookjes:

In de Efteling is het sprookje van de Kikkerkoning, geschreven door de gebroeders Grimm, prachtig uitgebeeld.

Ik zal je geheugen even opruimen:

Een prinses speelt met haar gouden bal in de paleistuin. Helaas valt de bal in de vijver. Maar een kikker biedt haar hulp aan, in ruil voor een plaatsje naast haar bord en in haar bed.

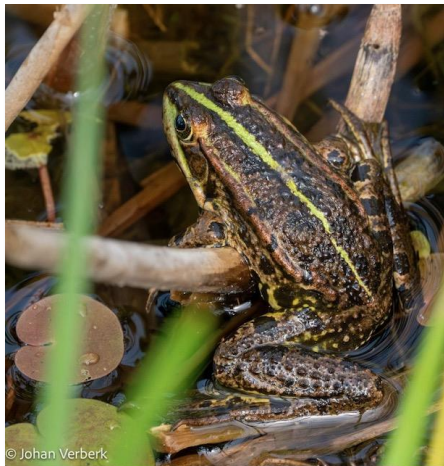
Daar gaat ze mee akkoord. Als de kikker later aanklopt bij het paleis, wil de prinses hem niet binnenlaten. Haar vader, de koning, herinnert haar aan de belofte die ze gedaan heeft, dus de kikker eet lekker met haar mee. Ook kruipt het dier in haar bed.

Omdat hij niet kan slapen, wil de kikker zelfs een nachtzoen. Op het moment dat de prinses die geeft, verandert de kikker in een prachtige prins.

De betovering, ooit door een heks gedaan, is verbroken. Eind goed, al goed.

Niet dat ik je aanraad om kikkers te gaan zoenen, hoor.

Dat was niet de moraal van dit verhaal.

© Johan Verberk

Kauwtje door Judith Herzberg

*Hij vindt het rot om in een kooi te slapen.
Wanneer de avond op komt zetten en gaat
waaien
wil hij de wolken in, maar weet niet
dat hij niet kan vliegen, alleen
dat hij vliegen wil. Wil vliegen. Zijn wakker
kraaloogje houdt de tralies in de gaten
zodra hij kans ziet gaat hij, maar
weet niet dat de katten onder lage
takken liggen, wachten. Zijn harde snavel
staat half open, hij wil niet eten.*

*Kwaad hakt hij stukken uit de tak
waarop hij zit.
Hij is alleen, zwart, vreemd
zoals de Griek, met zijn gebroken been,
die ook de warme kamer met de
stapelbedden
uit zou willen, de lucht in, meisjes zien,
nu op het draagbaar radiootje naast
zijn bed
ondragelijk verre muziek heeft
aangezet
even meeslepend en kleinerend als het
kauw! kauw!
van torenkraaien hangend op de wind.*

-oOo-

Redactie: Deze rubriek stond voor het eerst in Poelpraat 4 van 2022 en was een initiatief van Cor. Wij hopen dan ook dat de rubriek gaat leven en leden iets schrijven over hun ontmoeting met andere leden tijdens de vakantietochten. Hoeft niet lang en uitgebreid, maar een kort verslagje en een fotootje stellen wij zeer op prijs.

Leden ontmoeten leden

Cor en Martha Platvoet

Tijdens onze zomervakantie met de **Waterborne** hebben wij twee keer de **Orca** met Marja en Cees van Doorn ontmoet. De eerste keer in het Steenwijkerdiep in Steenwijk en de tweede keer langsvarend in de Langesloot nabij Lemmer.

bootnamen

Rob Kuhne en Thea Hofstra "North Star"

Ten eerste wil ik mijn goede vriend Bram Keus bedanken voor de uitnodiging om voor deze rubriek iets te schrijven.

De boot, een Neptunus 107 Twin, heb ik altijd een prachtig ontwerp gevonden, weliswaar 50 jaar oud, maar ik vind het eigenlijk nog steeds een tijdloos model.

Wij hebben al heel wat vakanties en weekenden op de boot doorgebracht.

De boot hebben we al zo'n 25 jaar in ons bezit.

Varen doen we wat minder omdat we aan een prachtig landje liggen waar we volop van genieten. We zijn graag op de jachthaven.

Wat de naam North Star betreft (uiteindelijk ging het daarover) kunnen we kort zijn.

Toen we de boot kochten heette die al zo (Noord Ster of Noorderster).

We vonden het een mooie naam en hebben het maar zo gelaten.

De vorige eigenaar van de North Star, waar ik nog steeds contact mee heb, vertelde mij dat toen wij de boot kochten de naam er ook al zo opstond.

Dus ook hij heeft het zo maar gelaten

Eigenlijk ben ik ook benieuwd naar de boot van onze buurman Maurits Boom.

Historie aan de Westeinder,

Cor Platvoet

TOPSVOORT, ik hoor de vraag al; wat heeft TOPSVOORT met de WVA te maken?

Wij kennen waarschijnlijk allemaal de boerderij met de Walviskaken, net over de Topsvoortbrug aan de Uiterweg 183.

Op de Uiterweg 183 woonde de 1ste Topsvoortzoon Jan Topsvoort (het huis met de Walviskaken) en er is ook een relatie met een voormalige woning van een Topsvoort met onze voormalig lid Bol.

Op de Uiterweg 120 stond daar tot voor kort het oude boerderijtje waar het assemblagebedrijf 'Bol' was gevestigd. Vader met twee zonen Piet en Jan Bol.

Op Uiterweg 120 woonde destijds tweede Topsvoortzoon Willem Topsvoort

Zoon Jan Bol was lange tijd havencommissaris en gehuwd met "Tante Kuuk" en woonde sinds de aankoop van de akker (nu jachthaven WVA) aan de Uiterweg 155 in een woonboot.

De akker met water werd in 1952 door de WVA aangekocht, 9 jaar na de oprichting van de Watersport Vereniging Aalsmeer (1943), van de nazaten van familie Topsvoort. Bedrag Dfl 12.000 (nu westelijke haven).

(terzijde; het land en water voor de oostelijke haven is pas in 1969 van de familie Tas aangekocht voor Dfl 100.000,=)

Een derde Topsvoortzoon, Cornelis Topsvoort, woonde op de Uiterweg 174 in de nu nog bestaande boerderij (het Hooihuis).

Het aardige van dit verhaaltje is, dat deze familie Topsvoort geen Buurters waren maar uit het Oosteinde kwamen. Drie zonen Topsvoort trouwden met drie dochters Eveleens (alle drie Buurters)

Vader Topsvoort had een sloopstimmerwerf en er was bij de zonen totaal geen affiniteit met de boomcultuur, waar ze in belandden. Wel bleken ze financieel niet onbemiddeld te zijn. In het WVA jubileumboek staat te lezen, dat Topsvoort zijn geld verdiend heeft in de Walvisvaart.

Als na twee generaties Topsvoort de familienaam uitsterft en de laatste dochter Lijpje, van Willem Topsvoort, trouwt met Dirk Maarse, is de wens van Dirk, dat de "beroemde" naam Eveleens moet terugkeren in de familienaam. Dit werd toegestaan en op 21 november 1877 tekende Koning WILLEM III het Koninklijk Besluit tot goedkeuring van de geslachtsnaam EVELEENS MAARSE.

De naam Eveleens is eens gevormd om een kind van ene Evert die met Leentje getrouwd was aan te duiden.

Bronnen:

TOPSVOORT, geschiedenis van een Aalsmeers boomkwekersbedrijf

Dirk Eveleens Maarse) Uitgave Stichting Oud Aalsmeer, Jubileumboek WVA 50 jaar eigen foto's

Uiterweg 183

Uiterweg 174

Uiterweg 120

Snowball

Herman van der Meyden

Voor wie?

Deze wedstrijden zijn bedoeld voor die zeilers en zeilsters die ook in de winter graag één keer per maand willen zeilen. Zeilervaring is wel nodig, wedstrijdervaring niet per se. Regels en tactiek van het spelletje worden je gaandeweg door de jury en wedstrijdleiding uitgelegd. En je leert natuurlijk heel veel van de ervaren rotten, die ook meedoen.

Een team bestaat uit 3 personen. Te koud is het eigenlijk nooit, je werkt je vanzelf warm aan boord, je kan je er op kleden

en op het startschip is verwarming. Alleen bij vorst en storm varen we niet.

Formaat van de wedstrijden:

Getracht wordt één of meerdere round robins te varen. Een round robin is een competitie opzet waarbij ieder team tenminste één keer tegen elk ander team vaart. Minimum aantal teams is 4 en maximum aantal teams is 7. Bij meer dan 7 lukt het niet om op één dag een hele round robin te varen en ook vaart elk team dan te weinig. Vooraf en achteraf is er gelegenheid situaties te bespreken en je regelkennis op te frissen in de briefings.

Competitie:

Elke wedstrijd dag is er een prijs voor de winnaar beschikbaar. Na afloop bij de laatste wedstrijd in maart is er een prijs, een mooie wisselbeker, voor het beste team van het seizoen.

Geen eigen boot nodig!

Je eigen boot kan gerust in de winterslaap. Er wordt gevaren in J22's, beschikbaar gesteld door de organisatie. Van de teams wordt wel verwacht te helpen bij het op- en aftuigen, en schoonmaken van de J's, startschip en rubberboten na afloop.

Sociaal:

Als het enigszins mogelijk is gaan we met z'n allen tegelijk het water op met ons startschip, de "Poelstart". De niet zeilende teams verblijven samen met de wedstrijdleiding op dit schip en volgen de matches. Op deze manier is altijd gezellig en leer je elkaar kennen. Lukt dat niet dan wordt gebruik gemaakt van het clubhuis. De wissel wordt gedaan vanuit de 'wisselrib'. Bestuurt door een lid van het comité of door de zeilers zelf.

Kosten?

Deelname kost per team per dag € 90,= . Daarvoor krijg je het gebruik van de J22's, een wedstrijdcomité, een lunch en een prijsuitreiking na afloop met bitterballen. (Drankjes aan de bar wel voor eigen rekening). Aan boord van het startschip is altijd koffie, thee en soep aanwezig. Meer informatie of inschrijven?

Data

We varen elke 3e zondag van de maanden oktober tot en met maart. Op de website vind je meer informatie bij de activiteit in de jaar agenda.

Meer weten? Mail naar snowball@wvaalsmeer.nl

Laatste WAW 2024

Herman van der Meyden

Weer een seizoen voorbij. Deze zomer is het gelukt om alle woensdagavonden de WAW te laten doorgaan. We hadden heel veel mooie zeilavonden.

Zelfs als er geen wind was verwacht, dan nog stond er een licht briesje om half acht als de wedstrijd van start ging.

Dit seizoen dus 14 wedstrijden met gemiddeld meer dan 18 boten. Maar liefst 47 verschillende types hebben we genoteerd. En uiteraard kunt u op onze website alle uitslagen en statistieken zien.

Op pagina 1 staat een foto die de sfeer op de avonden heel goed weergeeft. Prachtige zonsondergangen hebben we gezien.

Tot het eind toe bleef het spannend wie de eindzege zou opeisen. Het is (weer) Jelle Hamers geworden met zijn Dufour T7. Door de vele overwinningen is zijn handicap wel zwaarder geworden en zal hij steeds sneller moeten zijn om te blijven winnen.

Alle winnaars van dit jaar: Hari Dattatreya, Bram de Wilde, Mario, Frans Göbel, Eddy Keyzers, Mark Leslie-Miller (4x), Stefan van der Zwaard, Jelle Hamers, Geert & Marco Nell, Team Bleeker (2x).

Helaas moest de wedstrijdleiding deze laatste editie afblazen vanwege dreigend onweer. De prijsuitreiking was er niet minder gezellig om. Heel veel zeilers woonden die bij in het clubhuis.

Workshop kajakvaren: gewoon doen!

Ad Smit

Sinds enige tijd heeft de WVA 3 kajaks toegevoegd aan de verenigingsvloot. Een kajak is per dagdeel te huur voor € 7,-. Vroeger heb ik wel eens in een kajak gezeten. Ik herinner me dat ik na een uurtje kajakken blij was dat ik weer op de wal stond. De volgende dag had ik steevast een zere rug en veel spierpijn. Het lijkt me best leuk om bij tijd en wijle een kajak te huren (ben nog steeds gek op buitenwater) maar heb geen zin in spierpijn. Gelukkig kunnen WVA-leden een workshop kajakvaren volgen op de WVA zelf. Dit om het gebruik van de kajaks te stimuleren. Ik zie workshop kajakvaren wel zitten en meld me aan.

Op een mooie zaterdag in augustus is het zover. Instructeur Bastiaan staat mij al op te wachten bij de kajaks. Om te beginnen krijg ik een drijfhelp aangemeten en ontvang ik een peddel van de juiste lengte. Het is aan te bevelen om tijdens de workshop kleding te dragen die nat mag worden. Overigens is het streven natuurlijk om droog te blijven, maar een beetje druiwater heb je altijd. Aan mijn voeten draag ik zwemschoentjes. Omdat het zonnig weer is heb ik een petje opgezet en een zonnebril is ook handig.

Bastiaan helpt me de voetsteunen goed af te stellen zodat ik tijdens het varen stevig in de boot blijft zitten en mij een beetje kan afzetten. Hij benoemt vervolgens alle onderdelen van de kajak. Dan volgt een demonstratie over het instappen. Dat gaat mij gelukkig goed af. We peddelen naar een rustig hoekje op de Kleine Poel. Hier krijg ik instructie hoe de peddel vast te houden en hoe in het water te steken. Bastiaan geeft mij diverse tips waardoor ik rustiger peddel en dus kan ik het langer volhouden.

Het bochten varen komt ook aan de orde. Dat kan op verschillende manieren. Aan de orde komen de boogslag, tegen-peddelen en de opkant-techniek. Bij de opkant techniek ga je tijdens het maken van de bocht tegenhangen in de bocht. Als je dus een bocht naar rechts wilt maken, ga je tegenhangen naar links. Zeker in het begin voelt dit erg ongemakkelijk en durf ik nog niet voluit tegen te hangen.

Na 1,5 uur kajakken zit de workshop er op en is het tijd voor de evaluatie. In deze les heb ik van Bastiaan technieken geleerd die het kajakken voor mij veel leuker maken. Weer thuisgekomen heb ik me verdiept in het soort kajak dat ik nu heb gevaren. De WVA verhuurt het type Perception Carolina14. Dit is een kajak van polyethyleen met een geweldig stoeltje dat heerlijk zit. Na 1,5 uur peddelen was ik niet vermoeid en had ik geen last van mijn rug. De kajak heeft ook een bovengemiddeld grote draagkracht (170 kg) en grote, brede opening (100 cm lang, 62 cm breed) waardoor instappen makkelijker wordt. Ikzelf ben 60 jaar, weeg 95 kilo en kon goed in- en uitstappen. De kajaks van de WVA zijn een mooie aanvulling op de vloot en ik ga er dankbaar gebruik van maken. Ik wil ook iedereen uitnodigen om een workshop kajakken te volgen bij Bastiaan en dan weet ik zeker dat u net zo enthousiast wordt als ik. Inmiddels is er ook een appgroep aangemaakt waarin de kajakliefhebbers afspraken kunnen maken om samen te kajakken. (bv tijdens de woensdagavondzeilwedstrijd?). Leuk toch?

Inmiddels heb ik mij aangemeld voor een vervolg-workshop bij Bastiaan. Hierbij komt onder andere het gebruik van een spatzeil aan de orde. Levert vast weer nieuwe kennis en inspiratie op voor leuke kajaktochtjes door de slootjes van de Westeinderplas. Veel kajakplezier.

Crea-middagen in het clubhuis

Ingrid Meester en Marjolein Vrijman

Net als afgelopen winter houden we elke eerste zondagmiddag van de maand weer crea-middagen in het clubgebouw. Vorig winterseizoen zijn we, samen met Annie Tros, dit initiatief gestart. Helaas zullen we nu zonder haar verder moeten. We zullen Annie's inspirerende aanwezigheid zeker missen, maar hebben toch besloten om de crea-middagen door te laten gaan.

Iedereen die zin heeft om wat te knutselen is welkom, vanaf 13:00 tot ca. 17:00 uur. Neem zelf wat mee of kom gewoon binnenlopen. Alles is goed. Vorig seizoen was het erg leuk om te zien dat er door allerlei verschillende mensen een grote diversiteit aan knutselvaardigheden werd tentoongespreid.

De data voor deze winter zijn:

- Zondag 3 november 2024 13 – 17 uur
- Zondag 1 december 2024 13 – 17 uur
- Zondag 2 februari 2025 13 – 17 uur
- Zondag 2 maart 2025 13 – 17 uur

Anmelden is niet nodig, wij zijn er in ieder geval, dus schuif gezellig aan.

Motorboottocht

Abe van der Werff

Het was lang geleden. Ervaren WVA-schippers weten het ook niet meer zo precies. Was de laatste keer nu vijf jaar geleden, of toch vier? Blijde gezichten toen de nieuwe motorboottocht werd aangekondigd. Op zaterdag van Aalsmeer via Alphen aan den Rijn naar Woerden en zondag weer terug. Twaalf boten met 26 deelnemers. Rob Thesing en Abe van der Werff organiseerden.

Wat is nu zo leuk aan een motorboottocht? Stel je die vraag dan hoor je al gauw iets over gezelligheid, het samen optrekken en waar nodig elkaar even helpen. De onderlinge band is op een tocht dan ook snel aangehaald. Dat is het collectieve genoeg. Individueel valt er ook genoeg te genieten want we geven elkaar de ruimte. Traditie: we toeteren bij vertrek. Iedereen moet horen dat er iets moois staat te gebeuren. Cees en Marja van Doorn voeren - óók naar traditie - helemaal achteraan in de vloot. Zo konden ze makkelijker helpen bij eventuele pechgevallen. Die pech overkwam onze meest technische man Dolf Versteegh bij wie een slang met koelwater brak. Naar de kant geholpen en een half uur later was alles weer in orde. Die avond genoten we in het gezellige clubhuis van de haven in Woerden van een uitvoerig diner door Ingrid Meester met hulp van Annie Tros in Aalsmeer voorbereid. Dit is de WV Aalsmeer op zijn best: we werken samen, we vermijden hoge kosten en dan geniet je het meest.

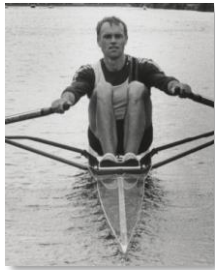
Zondag namen we halverwege de terugtocht toeterend en zwaaiend afscheid van Annie en Ron Tros die een vaartocht naar België begonnen. Niemand had kunnen vermoeden dat Annie niet lang daarna zou komen te overlijden. We leven met Ron van harte mee.

Het was op het eind van de zondagmiddag en geheel volgens planning dat de vloot afmeerde in eigen haven en iedereen zich haastte naar het balkon van de Ledenzaal. Want daar smaakte het biertje het best, moest uitvoerig nagepraat worden, werd vastgesteld dat de tocht een groot succes was en maakten de afspraak dat volgend jaar Maurits Boom en Yvonne Sackers de nieuwe motorboottocht organiseren. Proost!

Sloeproeien, pure "Poelkracht"

Frans Göbel

Ik ben een roeier en doe dat al ruim 55 jaar. Ik zeil ook en soms vaar ik in een motorsloepje . Voor deze activiteiten ben ik als Aalsmeerder al heel wat jaren lid van de watersportvereniging. En ben ik enthousiast woensdagavond wedstrijd zeiler.

Maar roeien is dus van jongs af aan mijn ding geweest. Veel wedstrijden heb ik ook op hoog niveau geroeid, WK's en Olympisch spelen. Al jaren roei ik regelmatig op de Westeinder een rondje in mijn skiff of coastal skiff. Daarom was ik verheugd

toen ik hoorde dat de watersportvereniging een roeiboot ging aanschaffen.

Een mooie gelegenheid om de activiteiten van de vereniging te verbreden en meer mensen de mogelijkheid te geven om gezond bezig te zijn op de plas.

De vereniging heeft een St.Ayles skiff aangeschaft. Dit is een heel ander soort boot dan die ik mijn hele leven heb gebruikt, een gladwater skiff (1 persoons ,max 40 cm breed, 8 meter lang, 14 kg zwaar en een bewegend zitje waarmee je door de boot heen en weer gaat).

De St. Ayles skiff die onze vereniging nu in bezit heeft, is toch heel iets anders beseft ik. (4 persoons, 1,5 meter breed, 6,5 meter lang en 150 kg en een stuurman).

Het gaat hier echt om een andere discipline van roeien. Bij het roeien in deze boot is er geen bewegend bankje en het is een grote zware brede boot voor meerdere personen. Mijn enige ervaring met het roeien in een sloep was in de jaren 90 toen ik met een Rotary club uit Lelystad in een hele zware boot met hele harde wind de Harlingen-Terschelling race mee mocht roeien. Dat was lang, koud, zwaar en nat. Daarom was ik wel benieuwd of het roeien in de boot van onze watersportvereniging mij zou bevallen.

Door toeval viel mij de eer ten deel de eerste vaart van de Poelkracht te mogen maken. Op een zonnige vrijdag ging ik samen met Ineke, mijn partner, naar de haven om een stukje te zeilen. Helaas was het bij aankomst op de haven wel heel erg windstil. Bij het passeren van de jollensteiger, waar de roeiboot inmiddels een plek had gekregen ontstond het spontane idee: waarom niet even proberen te roeien? Maar met zijn tweeën kan dat niet. Wij hebben aan Ingrid gevraagd of zij mee wilde doen. Zij was zoals altijd meteen enthousiast en binnen enkele minuten waren Frans van Voorst en Herman van der Meyden ook om.

Zo vertrokken we met Ingrid aan het stuur voor een eerste vaart. Met behulp van Douwe die op de jollenhelling een constructie heeft gebouwd, konden we de boot eenvoudig te water laten. Even wennen natuurlijk met uitvaren maar de boot past met riemen precies door de uitvaart. Tot mijn vreugde en verbazing konden we met weinig inspanning de boot een mooie snelheid geven. Wat een geweldig ontworpen boot moet dit zijn om hem met relatief onervaren roeiers zo makkelijk te kunnen laten lopen.

Intussen heb ik meerdere spontane tochtjes gemaakt. De aangemaakte whatsapp groep "sloep roeien" functioneert: bij het vragen naar mederoeiers lukt het steeds een ploegje vol te krijgen.

Het roeien bestaat vanaf nu uit 3 vormen voor mij: het glad water roeien, het coastal roeien (dat nu Olympisch wordt) met veel golven in speciale boten met bewegend zitje, en het roeien in de St.Ayles boot.

Natuurlijk zou het mooi zijn een race te varen op onze eigen plas waar we als WVA natuurlijk willen schitteren. Er zal dan wel wat getraind moeten worden.

Op 8 september was er een introductie van het roeien door leden van de DARA "Dutch st Ayles Rowing Association". Een flink aantal leden was daarbij aanwezig en er werd enthousiast geoefend.

De basis voor de techniek van het roeien werd goed uitgelegd. Er was aandacht voor de commando's. Het

eerste wat ik leerde was dat je nooit een St Ayles skiff mag "uitschelden" voor een roeisloep.

Stap-voor-stap de instructies die wij krijgen voor de Roeitechniek

1. **Zitten in de Skiff:** Begin met het stevig zitten op de roeibank, waarbij de voeten op de voetensteunen worden geplaatst. De rug moet recht zijn en de schouders ontspannen.
2. **Handpositie:** Plaats de handen gelijkmatig op de riemen, met de duimen losjes om de handvatten gewikkeld. Dit zorgt voor maximale controle en kracht bij elke slag.
3. **De Slag Beginnen:** Buig voorover vanuit de heupen met de riemen in het water. Trek de riemen naar je toe door je rug en armen te gebruiken, terwijl je je benen uitstrekt. Dit is de krachtigste fase van de roeislag.
4. **Terugkeren naar de Startpositie:** Nadat je de slag hebt voltooid, breng je de riemen terug naar de startpositie door je knieën te buigen en je lichaam naar voren te laten kantelen. Dit moet een vloeiende en gecontroleerde beweging zijn.
5. **Herhalen:** Blijf deze beweging herhalen met een constant ritme. Focus op een gelijkmatige en krachtige slag voor een efficiënte en stabiele roei-ervaring.

Roeien in een Ayles skiff is dus een geweldige ervaring die recreatie en sport combineert op een manier die roeiers van alle niveaus aanspreekt. De Ayles skiff, een traditionele houten roeiboot, biedt een combinatie van stabiliteit, snelheid en esthetische aantrekkingskracht.

Roeien in een Ayles skiff biedt verschillende voordelen, zowel fysiek als mentaal:

- **Totale Lichaams Training:** Roeien is een uitstekende oefening voor het hele lichaam, waarbij je armen, benen, rug en core worden versterkt.
- **Mentale Ontspanning:** Roeien op rustig water in een Ayles skiff kan een meditatieve ervaring zijn, die helpt bij stressvermindering en mentale ontspanning.
- **Verbeterde Coördinatie:** Het roeien in een skiff vereist goede coördinatie en balans, wat kan helpen bij het verbeteren van deze vaardigheden over tijd.
- **Traditionele Ervaring:** Voor liefhebbers van klassieke boten en traditionele roeistijlen biedt een Ayles skiff een makkelijke en snel lopende boot welke modernere roeiboten niet kunnen bieden.
- **Meerdere ploeg genoten dus sociale/verbindende interactie**

Handig is om een broek met dubbel zitvlak te dragen en met handschoenen te roeien.

Fietshandschoenen, werkhandschoenen of speciale roeihandschoenen. Deze zijn net als broeken op internet te vinden. Een kussentje is ook fijn maar ik vernam al dat daar aan gehandwerkt wordt.

Het mooie van het roeien in de Ayles skiff is dat het een stabiele boot is en er met een riem gevaren wordt. Iedereen, ook zonder roei ervaring, kan mee doen. En dat kan ook op hoge leeftijd wij roeiden op onze eerste rondjes al met 80-plussers zonder roeiervaring

en dat ging prima. Ik denk dat werkelijk bijna al onze leden probleemloos kunnen meevaren.

Roeien kan zowel in de zomer als in de winter. Koud krijg je het niet met roeien. De stuurman zal zich wel warm aan moeten kleden. Leuk om het verenigingsleven ook in de winter levendig te houden.

Uiteindelijk zou het mooi zijn als er vaste ploegjes gevormd worden.

Na oefening/training kan er mee gevaren worden met een van de vele wedstrijden. Ikzelf verheug mij er op een keer de grachtenrace in Amsterdam te varen.

Aanmelden en meer informatie op onze website.

www.wvaalsmeer.nl/sloeproeien. Of mail naar: sloeproeien@wvaalsmeer.nl

NSR 2024 De poelracer kiest het ruime sop!

Na de Westeinder regatta op 6 april had het WVA Maxfunteam de smaak te pakken. Met dezelfde formatie (Irene Winkel-Jager, Robin Bleeker, Stefan van der Zwaard & Margot van Muiswinkel) reisde zij daarom af naar Scheveningen voor de North Sea Regatta.

In de dagen voor de NSR hadden Robin & Stefan er al voor gezorgd dat de Maxfun "verscheept" was naar Scheveningen, de mast weer rechtop stond en de boot al in het water lag.

Op 18 mei reisde het gehele viertal met z'n allen af naar

Scheveningen voor de eerste wedstrijddag. De ochtend begon vroeg bij een carpool plek om vanuit daar gezellig met zijn allen verder te reizen. Alle stroomschema's waren fanatiek bestudeerd en werden uitgebreid besproken in de auto.

Bij aankomst begonnen we de eerste dag helaas met uitstel. Gelukkig hoefden we niet lang te wachten voordat de vlag weer naar beneden

ging en we het water op mochten!

In de boten waren de taken als volgt verdeeld; Irene had het roer in handen, Margot had regie op het grootzeil, Stefan en Robin zorgde samen dat alles op rolletjes liep met de fok en het voordek. Daarbij bespraken we met z'n vieren de tactiek, wat verassend soepel verliep! Met vier diverse zeilers hebben we verschillende tactieken geprobeerd, zowel voor de trim als strategie.

In tegenstelling tot de Westeinder Regatta bleven we bij de eerste wedstrijd netjes bij en tussen het

veld en speelde we het spelletje echt mee. Deze trend zette zich de hele dag voort, waardoor wij aan het einde van de dag elke wedstrijd als 6de eindigde. We wisten de "no guts no glory" elke pot achter ons te houden en zaten in de nek van onze voorganger, de "Why Knot".

Binnen het team maakte we tijdens de wedstrijden veel vorderingen, maar hadden bovenal heel veel lol. Zo hebben we de emmer van Irene ook nog van uit het water gered! Aan het einde van de dag sloten we de dag af met een steiger borrel van de Maxfun klasse.

De twee dagen die hierop volgde bleven wij steady boven de "no guts no glory" en hadden wederom weer spannende momenten met de Why Knot, waarbij zij op sommige momenten flink zenuwachtig van ons werden!

Moe, maar zeker tevreden en voldaan is de Maxfun maandag uit het water gekraand en is het stel na een borreltje in het clubhuis, op maandag weer naar huis gereden. Tijdens deze terugreis is de boot ook helemaal schoon gespoeld onderweg, want we kwamen in een verschrikkelijke stortbui terecht. Zo zie je maar weer, ook regen heeft zo zijn goede kanten. We kijken alle vier terug op een geslaagd weekend op zee en vinden het volgend jaar zeker voor herhaling vatbaar

Na de NSR, werd de WVA ook met de Maxfun bij de 6-uurs vertegenwoordigd, waarbij zij 4de (en overall 5de) eindigde en we zouden ook de Medemblik Regatta gaan varen, maar die is helaas afgelast vanwege te weinig deelnemers. Maar gelukkig hebben we in oktober nog de Cooling Down op de Braasem.

Op naar nog veel meer avonturen en plezier!
Liefs, Het WVA Maxfunteam!

Sloepentocht 2024

Herman, Nel en Ingrid

Vanaf negen uur werden de ruim 40 deelnemers in het clubhuis ontvangen met koffie en cake. Herman hield een inleidend praatje en reikte de vragen van de puzzeltocht uit. Om kwart over tien vertrekken 14 sloepen en andere openboten, getooid met de WVA vlag, gezamenlijk vanaf het Poelplein voor een dagtocht.

Achter elkaar aanvarend ging de route naar de Braassem waar een lunch genuttigd werd in De Hemmen.

Daarna via het Paddegat en de idyllische Zuidzijdervaart, waar bij de boerderij van der Geest een heerlijk biologisch boerderij ijsje werd verkregen, en De Kaag terug. Vrijwel op de geplande tijd, die de organisatoren in gedachten hadden i.v.m. het diner op de WVA, kwam de groep weer op de WVA terug. Ingrid en Inky waren direct in de weer om het Indische buffet klaar te zetten. Nel en Rob controleerden intussen de antwoorden op de puzzelvragen.

De sloep van de familie Douqué bleek de meeste vragen goed te hebben beantwoord. In de volgende Poelpraat zal een uitgebreider verslag komen.

Saga tocht naar Vinkeveen

Rob Kuhne en Thea Hofstra

DAG 1

Eindelijk mooi en droog weer, dus besloten Thea en ik om een paar dagen met de Saga de kleine watertjes op te zoeken.

's Morgens om 9 uur het dieseltje gestart en met een kan koffie en voldoende eten en drinken zijn we gaan varen. De bedoeling was om richting Vinkeveen te gaan.

Het was lekker rustig nog op het water en zo voeren we met een lekker bakkie koffie richting Leimuiden. Vlot de brug in Bilderdam gepasseerd gingen we richting de Tolhuissluis.

Op naar Uithoorn en door naar Ouderkerk waar we enige tijd voor de Kerkbrug moesten wachten. Deze brugwachter moet meerdere bruggen bedienen en was net naar de andere brug.

Na Ouderkerk voeren we over de Bullewijk Holendrecht naar het Abcoude meer, een prachtige tocht met veel riet en waterlelies.

Over het meer aangekomen in Abcoude moesten we ook daar op een paar bruggen wachten. De brugwachter ging steeds mee naar de volgende brug. Na 3 bruggen gepasseerd te zijn vonden we een prachtig steigertje waar we heerlijk konden aanmeren voor de nacht.

Wat is Abcoude toch een prachtig oud dorp, zowel om doorheen te varen als te wandelen. Tegenover onze ligplaats was een leuk restaurant waar buiten op een grootscherm de E.K. wedstrijd werd vertoond. Het was een gezellige drukte en we hebben daar heerlijk gegeten, precies tegenover de boot.

Na nog een wandeling door het dorp gemaakt te hebben, zijn we op de boot nog T.V. wezen kijken en daarna heerlijk gaan slapen.

DAG 2.

Bij het wakker worden zag het er prachtig uit dus dat beloofde weer een mooie dag te worden.

Na het ontbijt en de koffie gingen we weer verder richting Baambrugge en Loenersloot. Prachtige vaarwegen met veel natuur, oude dorpjes, kasteel Loenersloot, kleine smalle bruggetjes. Genoeg te zien.

Zo kwamen we bij de Demmerikse Sluis te Vinkeveen.

Na vrij vlot geschut te zijn, zijn we de Vinkeveense Plassen opgevaren. Wat een prachtig gebied daar, zeer veel eilanden waar afgemeerd kan worden en kraakhelder water.

Wij hebben die dag heel wat uurtjes gevaren. Langs de eilanden, de akkers en natuurlijk de Baambrugse Zuwe langs de kapitale villa's en tuinen.

Vervolgens door de brug de andere plas opgevaren.

Pas tegen de avond hadden we er genoeg van en vonden een heerlijke ligplaats op eiland 1. Een gezellige drukte en veel boten en sups op het water zodat het er allemaal leuk uitzag.

Gelukkig was er op het eiland ook een restaurant en een snackbar. Aangezien het restaurant vol zat namen we deze keer genoeg met patat en snacks.

Geen straf hoor!

Na het eten nog heerlijk op het eiland gezeten en met diverse mensen een praatje gemaakt. Daarna hebben we de bedden maar weer opgezocht.

DAG 3

We zijn vroeg gaan varen met alweer een lekker zonnetje. Terug over de plas die nu zo goed als verlaten was. Richting het dorp Vinkeveen. Prachtig smal vaarwater, vooral in het dorp zelf. Smalle bruggetjes die best vlot bediend worden. Door naar Wilnis en Mijdrecht. Mooie rustige vaarwegen met af en toe een sloep als tegenligger.

Nadat we de bruggen in Mijdrecht gepasseerd hadden gingen we de Kerkvaart op tussen de weilanden en de koeien door. Prachtig.

Aan het eind van de vaart ligt de Pondscoekersluis die toegang geeft tot de Kromme Mijdrecht.

Vlot geschut en na de sluis afgemeerd voor een praatje met de sluiswachter en zijn vrouw en daar nog een lekker ijsje genuttigd.

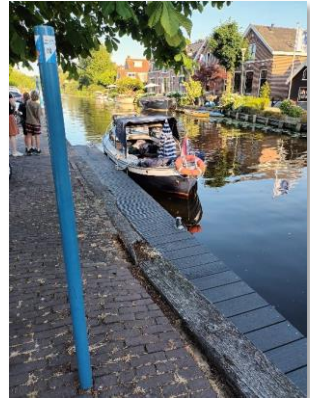
Daarna door naar Uithoorn over de Kromme Mijdrecht.

In Uithoorn aangekomen in de prachtige haven met evenzo mooie steigers met walstroom om de accu's weer wat bij te laden.

Heerlijk gegeten bij de Griek en nog een ijsje toe bij de plaatselijke ijsboer.

Daarna een heerlijke douche genomen bij het keurige en schone sanitair.

Na nog T.V. gekeken te hebben, hebben we de kooi maar weer opgezocht.

DAG 4

Vandaag was het wat frisser en meer wind. De Nanni gestart en weer terug richting Tolhuissluis waar we meteen naar binnen konden.

Zelfde weg weer terug en zijn we lekker over de plas gevaren waar we in de middag weer bij de W.V.A. arriveerde.

We kunnen terug kijken op een heerlijke en prachtige tocht.

Die zeker voor herhaling vatbaar is met de mooie natuur en dorpjes en niet te vergeten de prachtige Vinkeveense Plassen.

NK Drakenklasse 2024

Theo van Mierlo

Maandagochtend bel ik Jan Bakker even. "Hoe was je weekend, Jan?" "Nou, uh... ". O, dus je hebt 't niet gewonnen schiet me direct te binnen. Want hij heeft met zijn zoons nogal wat Kampioenschappen op zijn naam staan, zoals ook in 2023.

Met een sterk veld van 21 deelnemers waaronder maar liefst 6 nationaliteiten zijn afgelopen week de Open Kampioenschappen in de internationale Drakenklasse verzeild. Dat ging op het IJsselmeer, vanuit de thuishaven in Enkhuizen.

De deelnemers troffen het met 3 prachtige zeildagen en enigszins wisselend weer. Er stond zowel een matige als een pittige wind op soms het typerende water voor het IJsselmeer met knobbelige golven. En met volop strijd in de top tussen de uiteindelijke nummer een en nummer twee, respectievelijk Vasily Grigoriev met de EST 21 en Jan Bakker met de NED 438.

Na de eerste dag stonden deze gelijk in het tussenklassement, maar de tweede dag sloeg Vasily met zijn professionals toe met diverse eerste plaatsen. "Vasily ging met zijn V6-draak beresnel en zo was ook zijn boothandling. Eerste bij de bovenboei, onmiddellijk de spi omhoog en volstaand zijn dat zo weer 5 bootlengtes", weet Jan Bakker nog te verklaren. Uiteindelijk wist team Bakker ook nog een eerste plek te scoren, waarmee met nipte verschillen de EST 21 met 8 punten het kampioenschap won.

Het (W.V.)Aalsmeerse team Bakker werd sterk tweede met 11 punten, de diverse andere teams uit Aalsmeer wisten zich keurig in het klassement te plaatsen. Met lof voor de organisatie in Enkhuizen (EZVA) en de Nederlandse DrakenClub konden deze schitterende wedstrijd machines, een ontwerp uit 1929 maar zeer eigentijds uitgerust, weer op de trailers naar de diverse thuishavens, waaronder de WV Aalsmeer. Klaar voor de woensdagavondwedstrijden en de jaarlijkse Grand Prix d'Aalsmeer in 2025.

Colofon

Adres: Uiterweg 155, 1431 AD AALSMEER info@wvaalsmeer.nl

Website: www.wvaalsmeer.nl

Bestuur:

Voorzitter	vacature		voorzitter@wvaalsmeer.nl
Secretaris	Yvette Eshuis	06 51202969	secretaris@wvaalsmeer.nl
Penningmeester	Femke van Hoven	06 24480621	penningmeester@wvaalsmeer.nl
Wedstrijdcommissaris	Robin Bleeker	06 51427839	wedstrijdcommissaris@wvaalsmeer.nl
Havencommissaris	Joost Feijten	06 39554521	havencommissaris@wvaalsmeer.nl
Jeugdcommissaris	Linda Keijzers	06 12234243	jeugdcommissaris@wvaalsmeer.nl
Bar & evenementen	Mariëlle Lok	06 26430567	vicevoorzitter@wvaalsmeer.nl

Webmasters:

Herman van der Meyden, Robin Bleeker webmaster@wvaalsmeer.nl

Administratie:

ma en do 0900-1600 Miranda Breur 0297 321133 admin@wvaalsmeer.nl

Havenmeester: Douwe Slot 06 55566624 havenmeester@wvaalsmeer.nl
werktijden zomer dagelijks 0800-1200 en 1330-1800, woensdag en donderdag vrij
werktijden winter ma 0800-1600 en di, do 0830-1330

Barcommissie:

Ingrid Meester, Ron Tros bar@wvaalsmeer.nl

Technische havencommissie:

Henk van Doorn, Dolf Versteegh, Ben Willems, Theo van Zuilen, Arnold Oor, André Thesing, Frans van Voorst, Helmut Muhr, Ivan Palmer, Rene Eijgenhuijsen, Rob Stok, Kees van der Sar

Jeugdcommissie: Vacatures jeugd@wvaalsmeer.nl

Lezingencommissie: Con Struycken lezingen@wvaalsmeer.nl

Poelpraat: Miranda Breur, Abe v.d. Werff, Herman v.d. Meyden poelpraat@wvaalsmeer.nl

Vlootcommissie: Irene Winkel, Tjalling Molenwijk, Rik Rolleman, Jorrit Sipkes, Bastiaan v.d. Wal, Robin Bleeker, Eddy Keijzers vloot@wvaalsmeer.nl

Vertrouwenspersoon: Anna Hoekstra 06 41191841 annahoekstra17@gmail.com

Uw inbreng voor de Poelpraat wordt zeer op prijs gesteld.

Kopij kunt u sturen naar poelpraat@wvaalsmeer.nl
Eventuele foto's bij uw stukje graag apart sturen, in zo hoog mogelijke resolutie.

Deadline voor het volgende nummer is vrijdagavond 1 november 2024

Betrokken en deskundig!

Financiële dienstverlening is mensenwerk. We zetten ons met hart en ziel in om voor jou de beste verzekeringsoplossing te vinden. Je kunt bouwen op onze vakkennis en jarenlange ervaring.

Kennismaken

Analyseren
en adviseren

Verzekeren

Beheren

www.quintes.nl/aalsmeer

PC-Depot

Laag in prijs, Uitstekend in service!

**Uw specialzaak voor nieuwe- en ex-lease computers, laptops,
tablets, printers en randapparatuur.
eigen TD voor computerreparatie
Service aan huis.**

Oranje Nassaustraat 42 - 1165 GN Halfweg

Tel.: 020 - 497 00 69

Website : www.pcdepot.nl

Port Betaald

WATERSPORT
VERENIGING
AALSMEER

Uiterweg 155, 1431 AD Aalsmeer

